

LUCIA
PETRŮJOVÁ

GALERIE **VALCH** **ŘSKÁ**

LUCIA
PETRŮJOVÁ

První termín v roce bývá v Galerii Valchařská tradičně věnován studentským výstavám. Lucia ale není úplně „standardní“ student. O věku se v případě žen sice nemá hovořit, snad ale neuražím informaci, že Lucia začala fotografii studovat jako matka tří náctiletých dětí. Už tento fakt stojí myslím za velkou poklonu. K fotografii se dostala jako ryzí amatér a rychle (a neznámo kam) ubíhající svět současného umění ji tehdy celkem nezajímalo a ne vždy mu rozuměla. Do Ateliéru tvůrčí fotografie v Ostravě nicméně přišla vybavena mimořádnou empatií vystudované zdravotní sestry, nemalou životní zkušeností a nadhledem.

Ještě jedna skutečnost je v životopise Lucie důležitá. Totiž zakořenění v jejím rodném středním Slovensku, konkrétně v tradicemi prodchnuté Helpě. Troufnu si tvrdit, že to bylo právě studium umění, které jí pomohlo uvědomit si sílu tohoto pouta a lidsky ho uchopit. Snad také z tohoto kraje pochází Luciina bezelstnost, kterou by si někteří méně citliví jedinci mohli mýlit s naivitou. Z této bezelstnosti pak plyne i její vztah k umění a fotografii, její otázky, které svojí otevřeností někdy zcela odzbrojí všechny okolo.

Její vztah k rodnému kraji se pak zhmotnil v bakalářské práci a výstavním souboru s dosti výmluvným názvem *Odchádzam na mesiac na Slovensko nevrátim sa už nikdy*. Ten mluvil vlastně již tradičním dokumentárním jazykem, kombinoval reportážní snímky se zátišími, mluvil o jejím rodném kraji, místních obyčejích a také o současném životě v podhorském regionu. Lucia si v souboru vyzkoušela, jak je těžké vytvořit osobní výpověď tak, aby byla pomocí obrazu čitelná i pro ostatní a snad i všeobecně platná.

Na magisterské studium pak Lucia odešla do Opavy, kde ji přece jen více pobízeli ke sledování aktuálních trendů ve fotografii. Myslím, že stěžejním pedagogem se jí na Institutu tvůrčí fotografie stal Rafal Milach, výrazná tvář současného dokumentu a člen slavné skupiny Sputnik Photos. Luciiny fotografie se „pročistily“ a „zklidnily“, mnohem více jí záleželo na estetické kvalitě jednotlivých děl než na živosti snímku. Do této formy zasadila Lucia také příběh Bety, umělkyně, kterou po dobu tří roků intenzivně fotografovala i v těch nejintimnějších momentech jejího života. Posun mezi oběma soubory je myslím zřetelný a *Bety* byla vytvářena již v dialogu s aktuálním děním v dokumentární fotografii.

Tento vývoj, od amatéra a milovníka fotografie po současného umělce, má ale svá úskalí, ať již v bezduchem napodobování, nebo v urputné snaze být „in“ bez jakéhokoliv obsahu či smyslu. Lucii bych přál, aby se úskalím nadále úspěšně vyhýbala a po nabytých uměleckých zkušenostech v sobě opět oprášila bezelstného „amatéra“ a odjela na Slovensko. Ale aby se nám zase vrátila.

Lukáš Bártl

**Odchádzam
na mesiac na Slovensko
nevrátim sa
už nikdy**

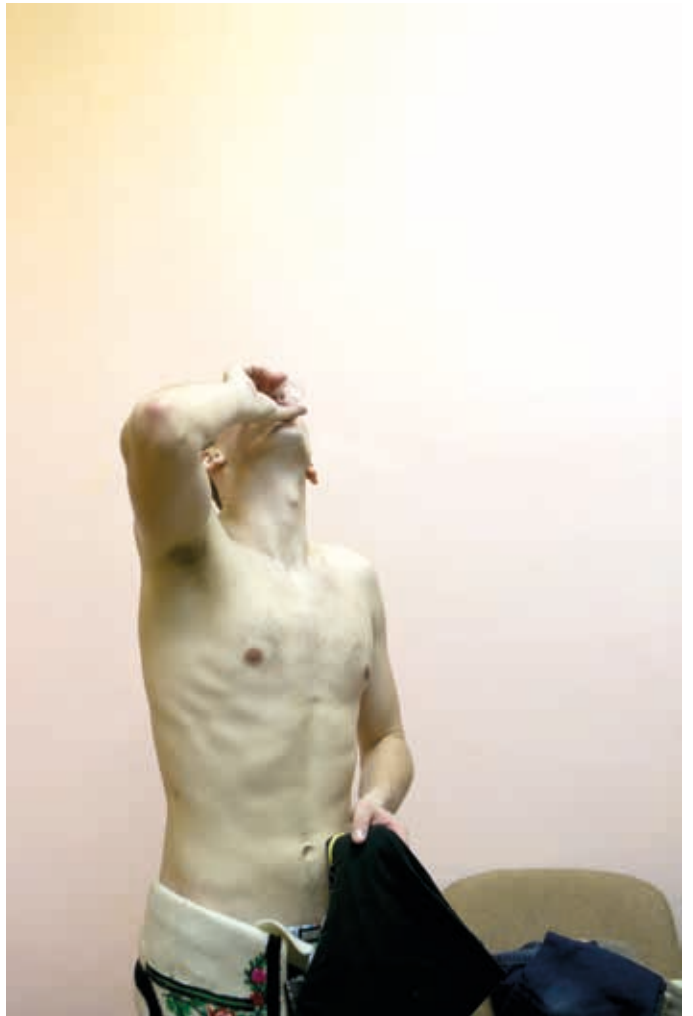

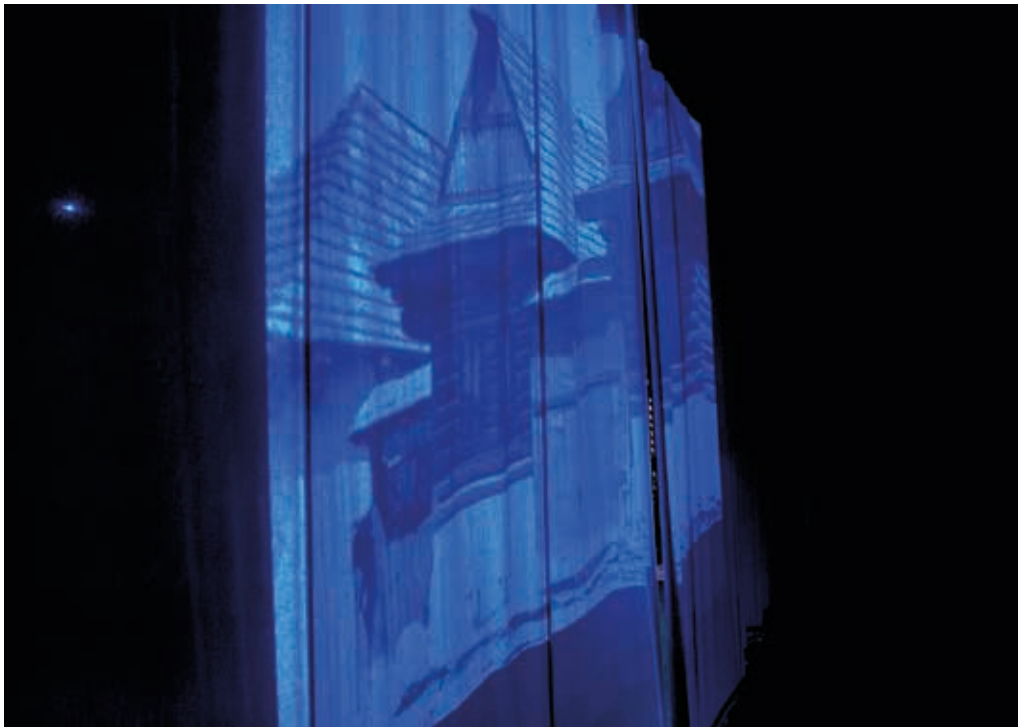

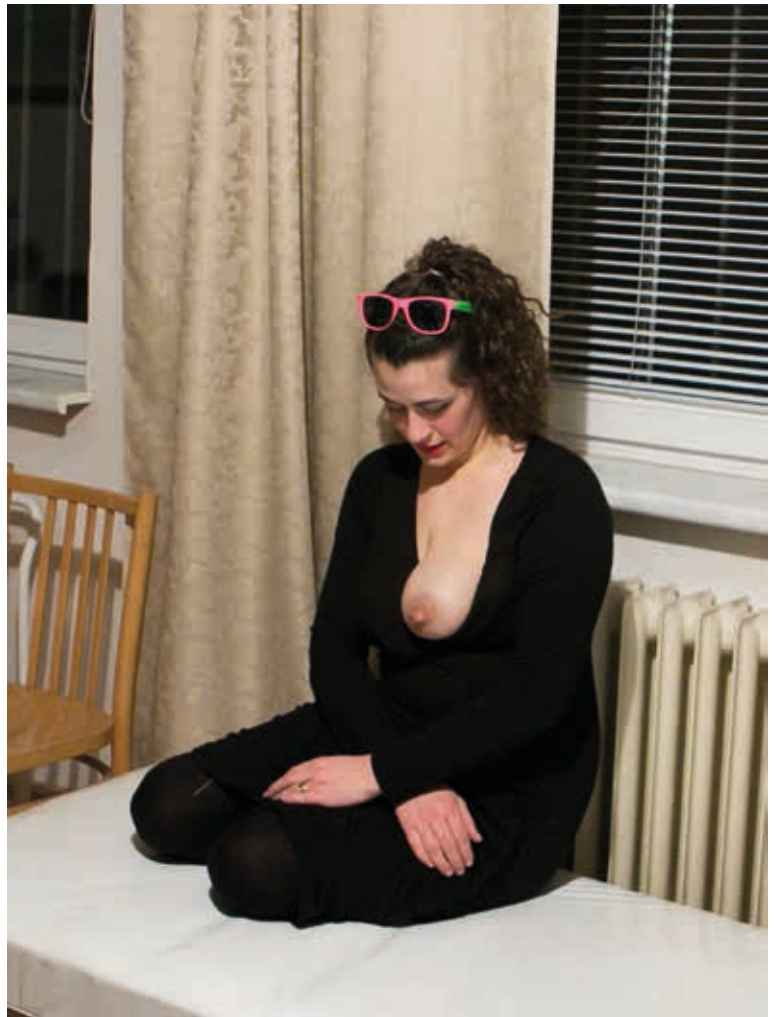
Bety

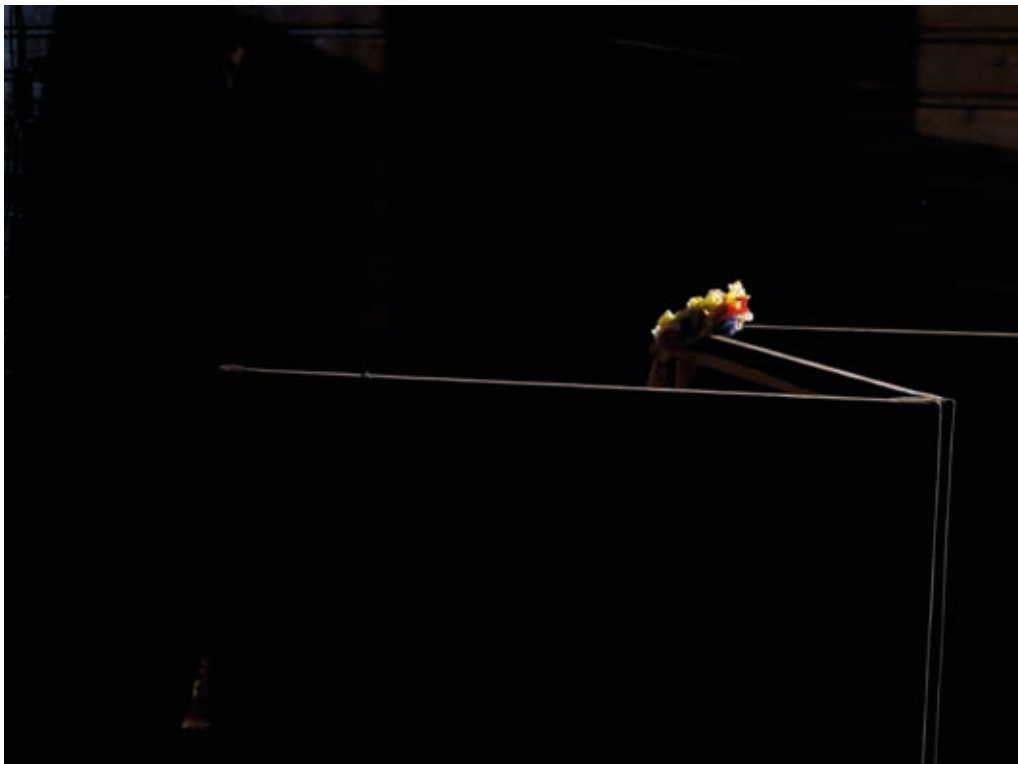

Lucia Petruřjová

Foto: Julie Petrůjová, 2018

LUCIA PETRŮJOVÁ

Životopisné údaje

- 1971 narozena 12. listopadu v Brezne (Slovensko); otec Michal, matka Maria rozená Smoleňová
1986–1990 Střední zdravotnická škola Banská Bystrica, obor zdravotní sestra
1995 narození dcery Karolíny, o tři roky později syna Tobiáše a roku 2001 dcery Julie
2012–2016 Ostravská univerzita, Ateliér tvůrčí fotografie pod vedením Michala Kalhouse (bakalářský program)
2017–2019 Institut tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě (magisterský program)
od 2019 Ostravská univerzita, Ateliér tvůrčí fotografie pod vedením Michala Kalhouse (magisterský program)

Samostatné výstavy

- 2019 *Bety*, Galerie Pepe, Odry
2017 *Odchádzam na mesiac na Slovensko nevrátim sa už nikdy*, Kupe, Opava
2014 *Obrazy rodičovství*, Velehrad, Olomouc, České Budějovice, Jihlava, Praha
2013 *Okamžiky*, Galerie Svět, Ostrava
6_zrcadlení, Galerie Ametyst, Ostrava
Příběhy, Hudební bazar, Ostrava
Život s Výzvou, Galerie Svět, Ostrava
2009 *Labutí sen o duši*, Divadlo loutek, Ostrava
2008 *Pocity*, Ostrava hrad

Skupinové výstavy

- 2019 *Projekt 17/11*, Mesiac fotografie, Múzeum fotografie, Bratislava
Mezinárodní rok rodiny v evropském kontextu, Smilovice, Těrlicko
- 2018 *Mezinárodní rok rodiny v evropském kontextu*, Brno, Hnojník, Český Těšín
- 2017 Fotoateliér Tomáš Pospěch, Mikulov
- 2016 *Mezinárodní rok rodiny v evropském kontextu*, Ostrava
- 2015 *Láska*, v rámci festivalu OstravaPhoto 2015
Rodina, kavárna Amadeus, Olomouc
Mezinárodní rok rodiny v evropském kontextu, Vysočina, Ostrava, Hodslavice, Třinec, Velehrad, Bechyně
- 2014 *Emigranti*, Projekt Bezdrátově, Valtice, Mikulov, Vídeň, Ostrava
Mezinárodní rok rodiny v evropském kontextu, Senát PČR, Praha, Karolinum
Praha, Brno, Strážnice, Odry, Vsetín, Žďár nad Sázavou, Holešov, Ostrava, Hodonín
- 2012 *Spi sladce*, Lidová konzervatoř, Ostrava
Photo nophoto, zámek Slezské Rudoltice

Od roku 2014 intenzivně zpracovává dílo slovenského fotografa Vladimíra Košťala, kterému věnovala bakalářskou i magisterskou diplomovou práci. Podílela se také na vzniku jeho monografie *Tatranský pozdrav* a jako spoluautorka na jeho monografických výstavách v Brně a Bratislavě. Jako kurátorka připravila přibližně tři desítky výstav tohoto fotografa. V letech 2015 a 2017 se podílela na vzniku a organizaci festivalu OstravaPhoto.

Lucia Petrůjová

Fotografie © Lucia Petrůjová

Texty © Lukáš Bártl

Redakce: Jaroslava Bártlová

Vydavatel: Tiskárna Helbich, a. s. / Galerie Valchařská
Brno 2020

Grafická úprava © Barbara Zemčík

Tisk: Tiskárna Helbich, a. s.

ISBN 978-80-7609-008-8

GALERIE **VALC** **AŘSKÁ**